

високі стандарти, спростили шляхи оплати і суттєво зменшили час, який людина витрачає на очікування авто.

– AirBnB – стартап, що базується на вирішенні проблем із високими цінами на проживанні в готелях та відсутності відчуття автентичності і духу того міста до якого прибув турист. Даний сервіс зміг врегулювати дані проблеми і дали туристам змогу відчувати себе жителями даного міста зекономивши при цьому їхні кошти, які раніше спрямувались би на їх проживання в готелі.

Отже узагальнивши дане питання, слід зауважити, що контекст в якому зароджується інновація – вважається основною відмінною рисою стартапу від інших сфер діяльності.

Стартап формується на базі ідеї, яка прагне змінити застарілі стандарти, покращити спосіб досягнення мети чи допоможе вирішити конкретну проблему.

Ідеї стартапу – це завжди ризик і постійний пошук інноваційних методів зробити навколишній світ хоч на невеликий відсоток краще, шляхом запровадження нових підходів у сферу бізнесу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Getting to Plan B: Breaking Through to a Better Business Model Hardcover – September 1, 2009.
2. Парабеллум, А. 100% стартап. Як створити та розкрутити бізнес. 2019. 569 с.
3. Тіль, Пітер Від нуля до одиниці. Як створити стартап, який змінить майбутнє / Пітер Тіль, Блейк Мастерс. / Пер. з англ. Р. Обухів. К. : 2020. 232 с.

Анастасія ПАВИЦЬКА

*магістрантка,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
pavickanasta@gmail.com*

УЧАСТЬ ЖІНОК У ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ: АНАЛІТИКА ПРОБЛЕМИ

Минуло сто років від моменту, коли в Україні жінкам було надано право вибору на конституційному рівні УНР. Це була одна з відомих та легендарних сторінок жіночого українського духу в історії України. Слід згадати, що серед членів Української Центральної Ради були такі відомі імена представниць жіночого роду: Л. Старицька-Черняхівська, С. Русова,

З. Мірна, М. Ішуніна, Л. Яновська, С. Любинська, М. Лисиченко, В. Нечаївська та М. Грушевська.

Слід пригадати, що у Києві на початку квітня 1917 року виникає перший державний орган – Центральна Рада, яка згодом приймає рішення створення республіки в листопаді 1917 року у складі російської імперії на території України. В склад УЦР входили інші політичні організації та партії ТУП та (Українське наукове товариство, Українське педагогічне товариство, Товариство українських техніків і агрономів. Також, до складу Центральної Ради було прийнято рішення приймати жінок теж. Марта Богачевська-Хом'як стосовно цієї ситуації : «нікому не прийшло на гадку заперечувати та обмежувати участь жінок» [5, с. 87].

Проблематика цього питання полягає в тому, що жінки ще на початку ХХ століття посідали не останню роль у державних процесах, а з часів функціонування УЦР серед загальної кількості членів (115) було 11 осіб жіночого роду. Згодом, було оголошено згідно зі списками складу УЦР затвердженими мандатною комісією шостих загальних зборів від 8 серпня 1917 року, що серед членів Ради кількість жінок зросла [3, с. 24]. До Ради зазвичай потрапляли учасники громадських організацій (Наприклад: Союзу жінок, Спілки вчителів). Загалом в УЦР було тільки 3, 2 % жінок від загальної кількості членів, але це був перший захід жінок до першого українського парламенту [4, с. 285–286].

Як писала З. Мірна: “Коли тепер у спогадах пригадується мені вся та колосальна робота, зроблена нами, українськими жінками в Центральній Раді, то з певністю можна твердити, що так працювати, як ми працювали, можна тільки раз у житті. Працювати при тих умовах невідповідності, при малому досвіді. І хоча не дала та праця тих результатів, яких ми від неї чекали, не привела нас до закріплення нашої державності, але була вона потрібна для Батьківщини, як буде потрібна для відновлення нашої держави праця наступних жіночих поколінь” [2. с. 12-13].

Зазвичай жінки виконували більше соціальну та культурну і освітню роботу, займались також і доброчинністю, розглядали та відстоювали питання прав жінок та залучали до організаційною роботою та займались формуванням державної документації. На цих жінок припала відповідальна місія першими пройти тяжкий політичний шлях. Згодом після проголошення УНР незалежності від російської імперії, було знову піднято питання та зазначено, що жінки мають юридично рівні права з чоловіками, а саме “Ніякої різниці в правах і обов'язках між чоловіком і жінкою право УНР не знає ” [6, с. 10]. Це був документ, який формувався на демократичних нормах та ідеї рівності. Багато дослідників, зокрема і

Людмила Смоляр вважає, що цей період був формуванням жіночої особливості та реалізації та взірцем духовної сили українського жіноцтва [2, с. 12-13].

С. Русова у своїх працях писала: “У такий природний життєвий стан перейшла українська жінка від інстинктивно несвідомого вузького родинного життя до широкої діяльності добре освіченої виховниці й громадянки, якій український нарід завдячує немало в своїх змаганнях як до освіти, так і до волі, до свого національного і соціального визволення” [7, с. 304]. Звичайно, хоч як би українські жінки не виборювали своє місце в політичному світлі, але серед очільників УНР переважали завжди чоловіки, тому важливі політичні рішення приймали саме вони [1, с. 52].

Отже, можна зробити висновок, що роль жінки в часи становлення роботи Центральної Ради була важлива та актуальна, хоч не завжди характеризувалась важливими та престижними посадами. Зазвичай українські жінки виконували багато саме буденної роботи, але потрібно зазначити, що без цієї роботи, не змогло функціонувати повноцінно політичне та громадське життя. Кожна жіноча постать в історії Центральної Ради виконала свою важливу роль та внесла свій внесок, який назавжди увійшов в будівництво фундаменту для сучасної України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Миронець Н. Жінки в Українській Центральній Раді / Н. Миронець // Слово і час. 1996. № 8–9. . 52–55.
2. Мірна З. Жінка в Українській Центральній Раді / З. Мірна // Жіноча доля : альманах на рік 1929. Коломия, 1928. С. 12–13.
3. Осташко Т. С. З історії літературно-мистецького життя в Україні за часів Центральної Ради / Т. С. Осташко // Український історичний журнал. 1998. № 3. С. 24–38.
5. Оніщенко О. В. Жінки в Українській Центральній Раді / Оксана Оніщенко // Література та культура Полісся: зб. наук. пр. - Серія "Історичні науки". 2016. №85(6). С. 81-90
4. Петришина Л. Роль жінок у діяльності Української Центральної Ради : Українська видавнича спілка, 2000. С. 85 – 286.
6. Смоляр Л. Жіночі долі в контексті історії української державності / Л. Смоляр // Етнічна історія народів Європи. 2000. Вип. 7. С. 10–15. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eine_2000_7_5.
7. Українські жінки в горнилі модернізації / під заг. редакцією Оксани Кісь. Харків: Видавництво КСД, 2017. 304 с.